

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

624.2

Szerző:

Teknős Péter

Cím:

A HÍD LAKÓJA

Ezti Hírlap

1959. VI. 28.

100

u 1959. u

Személy

Ki mászik fel a turulmadárra — A hídmaster mindenről tud — A pestiek kedvence

(Hely)

Huszonnegyedik éve őrzi és gondolzza Kovács Ferenc híd-master, úgy beszél róla, mint a gyermekéről, ismeri minden porcikáját, látta meghalni és ismét feltámadni.

— Mostanában sokkal kevesebb a rendkívüli esemény, mint valamikor — mondja tündölvé. — Pedig a híd forgalma nagyon megnőtt, amióta az Erzsébet-hidat is helyettesítenie kell. Legutoljára 1942-ben történt komoly karambol. Egy teherautó és egy villamos rohant egymásnak itt a pesti hídfőnél. Három halottat és négy sebesültet vittek el. De most még apróbb összekoccnások sincsenek, annak ellenére, hogy a forgalom nagyobb. Az emberek jobban becsülik egymást, vigyáznak egymás épségére. Pedig még csak rendőr sincs, aki a forgalmat irányítaná. Az is egyre ritkábban esik meg, hogy a híd kapujáig felkapaszkodik egy kocsis és ott megreked. Ilyen esetben azonnal kötélre veszi

az előtte haladó jármű, nehogy torlódást okozzon. Negyöt évvel ezelőtt ez napirenden volt, de úgy látszik, jobbak a kocsik és gondosabbak a vezetők, az ilyesmi már eseménynek számít.

Megbukott a sláger

„Ott, ahol az ember felmászik a fára, a turulmadárra, ott van Budapest...”

Igy énekelték valamikor. Vajon manapság is kedvelik-e egyes emberek a pillérekről a szédítő magasba nyúló vas-tornyok madarait?

— Nem, nem — rázza a fejét a híd-master. — Az idén még egyetlen „ügyfelem” sem volt. A múlt évben is csak kettő akadt. Az egyik — 40 év körüli férfi — azért mászott fel, hogy ott énekelhessen, be volt csipve. A másikkal versenyt másztunk. Ő kívül kúszott fel a tornyon, mi — a tűzoltókkal — belül, a torony lépcsőjén. Mind a kettőt baj nélkül leszedtük. Nekem egyébként az a véleményem, hogy aki a turulmadárra mászik, csak fel akarja magára hívni a figyelmet. Ugy látszik azonban, hogy ez is kiment a divatból és többé nem lesz szerencsém olyan előkelő vendéghez, mint 1943-ban. Egy férfi felmászott a pesti hídfő kapuzatára, azt állította magáról, hogy ő a spanyol király és igazságot tesz.

Hol lehet aludni?

A híd-master munkaideje, mint más emberé: napi nyolc óra, de mint mondja, mindig szolgálatban van. Életének két évtizedét töltötte el hídfőbeli kis lakásában, itt nevelte fel két szakmunkás fiát és innen adta feleségül egyik lányát egy hajóshoz, a másikat egy mérnökhöz, a harmadikat egy műszerészhez, a negyediket pedig néphadseregünk tisztjéhez. Egy gyereke maradt itt: a híd. Lärmás gyerek. Éjjel-nappal dübörög rajta a forgalom, csak úgy rázkódik bele az építmény. Lehet itt aludni?

— Három napig nem tudtam aludni. Most meg akkor van baj, amikor szabadságom alatt

vidékre utazom. El se tudja képzelni, mennyire zavar a csend!

A híd sok dolgot ad. Gondoskodni kell róla, hogy a hídfőhöz beosztott villamosvasútiak felszórják homokkal a síneket, ha nedves, vagy fagyos az idő és hogy eltakarítsák a megállóhelyek környékét. A híd-masternek kell ellenőriznie, hogy az ide beosztott köztisztasági munkás tisztán tartja-e az útburkolatot és a víznyelőket. A hajókat útbaigazító piros és zöld lámpák meggyújtása és eloltása is az ő dolga. Ha pedig a híd valamelyik alkatrészén repedés, törés, lazulás keletkezik, a híd-master jelentése alapján jönnek a hídepítők, hogy meggyógyítsák a beteget.

A híd-master tudta nélkül nem történhet semmi a hídon.

A híd csemegeje

A híd nagy fogyasztó. Bazaltkocka, festék és bitumen a tápláléka. 1954 előtt minden évben több ezer négyzetméteren új bazaltkockákat kellett lerakni. Azóta hibátlan a burkolat. Ennek az az oka, hogy kitiltották a hídról a lövontású kocsikat. A gumiabroncsok nem törnek a bazaltot, mint a súlyos társzekerek vasabrocsai. A kocsik kitiltásának különben más előnye is van. Meggyorsult a forgalom és tiszta a híd.

Tízévenként szokott új festékruhába öltözni a híd. Az egy réteg minium és a két réteg festék majd négy vagont tesz ki. Ha az Árpád-híd festése befejeződik, valószínűleg a Szabadság-híd kerül megint sorra. A híd harmadik „csemegeje” a bitumen, amellyel a pillérek gránitköveinek közeit szigetelik.

— A pestiek szeretik a Szabadság-hidat — mondja a híd-master. — Jól emlékszem, hogy az újjáépítésben tízezerrel vettek részt minden ellenszolgáltatás nélkül.

A híd-master hatvanéves, de jóval kevesebbnek látszik. Mint a hajóskapitányok — sohasem öregszik meg.

(teknős)